

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-24
لجنة الانتخابات المركزية للكنيست 24
The Central Elections Committee for the 24rd Knesset

Justice Uzi Vogelman
Supreme Court of Israel
Chairman of the Central Elections Committee

قاضي عوزي فوجلמן
المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט עוזי פוגלמן
בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

תב"כ 36/23

העותר: יוגב עזרא

נגד

- המשיבים:
1. טלזר 019 שירותי תקשרות בינלאומיים בע"מ
 2. פלוני – שולח המסרונים
 3. הליכוד בהנהגת בנימין נתניהו לראשות הממשלה
 4. משטרת ישראל

בקשה לעיון בהודעות שהוגשו על ידי המשיבים 1-2 במעמד צד אחד

העותר: בעצמו

בשם המשיבה 1: עו"ד אורי קסיר

המשיב 2: בעצמו

החלטה

מונחת לפני בקשה לעיון במסמכים שהוגשו, במעמד צד אחד בפני יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-23, כב' השופט נ' הנדל, בתב"כ 36/23 עזרא נ' טלזר ואח' (12.03.2020) (להלן: ההליך המקורי). בגדר ההליך המקורי נדחתה עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17 ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק דרכי תעמולה), ולגילוי זהותו של המשיב 2.

תמצית העובדות

1. לקראת הבחירות לכנסת ה-23, נשלחו לעותר מספר מסרונים, אשר מבחינתם תכנם נחזו כאילו נשלחו מטעם המשיבה 3, אלא שלאחר בירור נמצא כי מסרונים אלה נשלחו, בעילום שם, על ידי גורם שהתחזה, לכאורה, למשיבה 3.

2. ההליך המקורי הוגש משום שלטענת העותר המסרונים הנ"ל כללו תעמולת בחירות, שנשלחה על ידי גורם בעילום שם, בניגוד להוראת סעיף 10 לחוק דרכי תעמולה, כפי שפורשה בתב"כ 27/21 טיעת ישראל ביתנו נ' שמיר מערכות ומפעלים בע"מ (26.03.2019) ותב"כ 8/21 בן מאיר נ' הליכוד (27.02.2019).

עמוד 1 מתוך 2

3. בראשיתו של ההליך, ביקשה המשיבה 1 לדחות את העתירה על הסף, שכן טענה כי המסרונים נושא ההליך לא כוללים תעמולת בחירות, וכי מטרתו הסופית של העותר היא להגיש תביעה אזרחית, ולכן לפי ההלכה שנקבעה ברע"א 4447/07 מור נ' ברק אי.טי.סי, פ"ד סג(3) (1995) 664, אין לגלות את זהותו של שולח המסרונים.

4. ביום 1.03.2020 דחה יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-23 את טענותיה המקדמיות של המשיבה 1, וציווה על העברת זהותו של המשיב 2, במעמד צד אחד, לידיו, ועל תשובתו של המשיב 2 לגופה של העתירה.

5. בתשובת המשיב 2 להליך המקורי, טען המשיב 2, וגיבה טענותיו בתצהיר, כי המסרונים נושא ההליך לא נשלחו על-ידיו, שכן גורם פלוני עשה שימוש בחשבוננו אצל המשיבה 1 ללא הרשאה ואף צירף לתצהירו אישור על הגשת תלונה למשטרת ישראל בגין כך. בנסיבות אלה, מצא יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-23 כי העתירה מצויה במבוי סתום, משלא ניתן לחייב את המשיב 2 לזהות את שולח המסרונים, משאין מידע זה בידיעתו, ולכן קבע שדינה של העתירה לגילוי זהותו של המשיב 2 ולצו מניעה – להידחות.

6. מכאן הבקשה שלפני. בבקשה, מבקש העותר כי תינתן לו רשות לעיין בהודעות המשיבים 1-2 שהוגשו במעמד צד אחד, ולמעשה לגלות לו את זהותו של המשיב 2, שכן לטענתו לא ניתנה לו הזדמנות לסתור את טענותיו של המשיב 2, וכן בשל אי התאמה, לטענתו, בין החלטת יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-23 בהליך המקורי לבין החלטותיו בהליכים דומים.

דיון והכרעה

7. דין הבקשה להידחות בהיעדר עילה להתערבות, וזאת אף מבלי להידרש לתשובותיהם של המשיבים 1-2, המתנגדות לקבלתה, ולתגובת העותר לתשובת המשיבה 1, שהוגשה ללא נטילת רשות, שכן הדין קובע כי החלטת יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת בעתירה היא החלטה סופית (עיינו: סעיף 16(ג) להוראות הבחירות (דרכי תעמולה) (סדרי הדין בבקשות ובעררים), התשע"ה-2015) ויושב ראש ועדת הבחירות המרכזית איננו יושב כערכאת ערעור על החלטותיו של קודמו.

8. חשיפת ההודעות שהוגשו במעמד צד אחד, משמעותן בפועל חשיפת זהות המשיב 2. סעד זה הוא אחד הסעדים לו עתר בהליך המקורי, וכאמור, בנסיבות המתוארות לעיל, עתירתו נתקחה, ולא ניתן לעקוף הכרעה זו בדרך של בקשה לעיון. זהו אף הנימוק לאבחנה בין ההחלטה בהליך המקורי להחלטות בעתירות בנושאים דומים.

9. הבקשה נדחת. לפנים משורת הדין לא אעשה צו להוצאות.

ניתנה היום א' באב התש"ף (22 ביולי 2020).

עוזי פוגלמן

**שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-24**

עמוד 2 מתוך 2